

ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

I Таврійські філологічні читання

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

27-28 лютого 2015 року
Херсон

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ЗАСОБИ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Композиційна структура засобів масової комунікації міста Чернігова	10
Мартиненко Я. А.	
Засоби вираження дейксису в організації ідеологічного простору редакційної статті (на матеріалі The New York Times, The Times, The Daily Telegraph)	13
Тхоровська С. В.	

НАПРЯМ 2. ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ, ПОРІВНЯЛЬНЕ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Фентезійні раси в творчості Джона Толкіна та Ніка Перумова: хобіти	
Манахов О. І.	16
Абеткове впорядкування постмодерністського тексту-лексикону як один із способів проявлення його осмотичної природи	
Опришко Н. О.	18
Проблема історичної пам'яті та її націологічний зміст (на прикладі статті Василя Сімовича «Забуті» (1942))	
Шелох О. М.	21

НАПРЯМ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Ерос і Танатос у внутрішній логіці жіночого образу (на прикладі драми О. Уайлдда «Саломея»)	
Душкевич К. В.	23
Смерть як наратор у романі Markus Zusak «Книжковий злодій»	
Ліхоманова Н. О.	25
Арабомовна поезія у Тунісі ХХ-ХХІ ст.	
Рибалкін С. В.	27
Средства выражения проблематики в романе Джона Фаулз «Волхв»	
Хаджинова И. В.	30

НАПРЯМ 4. ЗАГАЛЬНЕ, ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНЕ, ТИПОЛОГІЧНЕ МОВОЗНАВСТВО

Особливості перекладу німецько-українських прислів'їв про кохання	
Дворова К. В.	33
Комуникативний потенціал вторинних номінацій кількості у текстах публіцистичного дискурсу	
Зінченко А. В.	36
Когнітивні особливості вербальізації концептів «success» та «upsіх» в англійській та українській мовах (на матеріалі лексикографічних джерел)	
Калініченко В. І.	37
Методологія лінгвістичних вченъ Расмуса Раска	
Кантур К. О.	40
Синергетика омонімії як мовного явища	
Кийко С. В.	43
Інформаційна структура в лінгвістиці	
Кийко Ю. Є.	46

Категорія особи як компонент предикативності	48
Корпало О. Р.	
Періодизація шкільної іншомовної освіти у другій половині ХХ ст.	50
Кравчук Л. В.	
Характер людини в контексті мови і культури	53
Поляренко В. С.	
Фразеологізація концептосфера на основі бінарної опозиції добро-зло в сучасних арабській і українській мовах (структурно-семантичний аспект)	55
Соловйова О. А.	
Загальна методика дослідження мовних засобів вираження аксіологічного знання	58
Сорока Т. В.	
«Пространство» как универсальный концепт-эталон	60
Тодорова Н. Ю.	
НАПРЯМ 5. ЛІТЕРАТУРНЕ ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО ТА ТЕКСТОЛОГІЯ	
Зародження англійської фавстіані	62
Альбота С. М.	
Інтерес как фактор мотивации читательской деятельности	64
Лещенко А. В.	
НАПРЯМ 6. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ	
Модуси контекстуальної репрезентації семантики портретності в німецькомовних художніх текстах та їх українських перекладах	67
Волкова О. М.	
The main principles of encyclopedic cliches and proper names' translation	69
Ворник М. М.	
Базові критерії оцінювання перекладу драматичних текстів у парадигмі критики перекладу	71
Галас А. С.	
Особливості функціонування німецьких фразеологізмів	74
Гіков Л. В.	
Репрезентація перевідного текста с позиції прагматики перевода	76
Гураль М. И.	
Проблемы функциональной адекватности переведенного поэтического текста	79
Дащенко О. И.	
Метафора абсурду в англо-українському перекладі (на матеріалі роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»)	82
Дейкун О. П.	
Language and stylistic peculiarities of English legal texts	84
Загороднюк А. С.	
Економічний текст в аспекті сучасної трансліягології (англо-українська паралель)	85
Іваницька Н. Б.	

«Філософія серця» як естетичне підґрунтя перекладацького методу С. Караванського	87
Кашпіріна І. В.	
Особливості перекладу англійських субстантивних словосполучень у текстах художнього стилю	90
Рудзевич А. М.	
Сучасні стратегії перекладу: перекладацький аналіз тексту	91
Синегуб С. В.	
Русские городские пшиболеты в переводческой и редакторской работе	94
Степанов Е. Н.	
Прийоми перекладу сучасних прикордонних термінів	96
Цвяк Л. В.	
НАПРЯМ 7. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ	
Новітні англіцизми у сфері спорту (на прикладі українських електронних ЗМІ)	99
Вишнівський Р. Й.	
Формування соціокультурної компетенції студентів на основі опрацювання автентичних текстів у рамках міжкультурної комунікації	102
Лаврухіна В. Л.	
Комунікативний аспект міжкультурної взаємодії	104
Лютянська Н. І.	
Комунікативні особливості безконфліктного професійного спілкування соціального працівника	106
Мостіпан В. С.	
Структурно-семантичні модифікації англійських прислів'їв	109
Овсянко О. Л.	
До питання про «жанрову конвергенцію»: взаємодія реклами і афоризму	110
Сажина А. В.	
Міжкультурно-комунікативна компетенція як принцип формування іншомовної підготовки	112
Сисада Ю. С.	
Усмішка як невербальний засіб міжкультурної комунікації іноземною мовою	114
Сокол Г. Р., Клофінська І. М.	
Особливості культури спілкування викладачів ВНЗ аграрного профілю	117
Харченко І. І.	
НАПРЯМ 8. РИТОРИКА	
Роль риторики у формуванні особистості сучасного викладача вишу	119
Козак Л. В.	
Феномен молчання як компонент комунікативного поведіння	121
Кривенко Д. Д.	
Етос у риторичній діяльності викладача вищої школи	122
Макович Х. Я.	

НАПРЯМ 9. УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Використання мовленнєво-розумових завдань на уроках словесності	
Алексєєва Л. О.	125
Постмодерні художні тексти як об'єкт філологічних досліджень	
Бузько С. А.	128
Лінгводидактичні стратегії оволодіння українським	
професійним мовленням майбутніми вчителями початкової школи	
Греб М. М.	131
Компресія неолексем як особливість індивідуально-авторського	
мовотворення В. Голобородька та Т. Мельничука	
Дюкар К. В.	133
Свідомі порушення табу в комунікації (на матеріалі мовлення українців)	
Єловська Ю. В.	135
Весільна обрядовість горюнів у контексті	
родинно-обрядової культури Сумщини	
Кириленко Н. І.	138
Образ дороги в українських народних віруваннях	
Кобилко Н. А.	140
Актуалізація концептів філософії екзистенціалізму у художніх парадигмах	
Володимира Бильниціна та Валер'яна Підмогильного	
Луцишин І. Д.	142
«Десять поем» Михайла Казидуба: спроба різновіднівного аналізу творів збірки	
Мелешко В. А.	144
Корелятивні компоненти в структурі й семантиці ФО локативності	
Романюк Л. В.	147
З'ясувальні речення та його місце у системі складнопідрядних речень	
Савченко А. Л.	149
Фразеологізми з компонентом зоонімом	
на позначення рис людини в українській та німецькій мовах	
Салі О. В.	151
Поєднання комічного та трагічного як втілення художньої філософії	
I. В. Жиленко (на матеріалі поеми «Відпустка у серпні»)	
Сардарян К. Г.	154
Образ змія у казках	
Тендітина Н. М.	155

НАПРЯМ 10. РОСІЙСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Антагоністичний дискурс в романах А. Ф. Писемського	
«Взбаламученное море» и «В водовороте»	
Гринченко Н. О.	158
Военная муза	
Жосан К. А.	161
О словарях паронимов русского и украинского языков	
Маторина Н. М., Синиціна А. В.	164

Дифференциация грамматических вариантов перцептивно-аргументационным методом: конструкции с предлогами <i>из-за</i> и <i>по</i> , употребляемые в значении внутренней причины	167
Попов С. Л.	
Функции собственных имен в повести А. Н. Чехова «В овраге»	
Рубан А. А., Голуб Д. С.	170
НАПРЯМ 11. РОМАНСЬКІ, ГЕРМАНСЬКІ ТА ІНШІ МОВИ І ЛІТЕРАТУРА	
Наукові критерії до вивчення дієслів з відокремлюваними превербами в німецькій мові	
Бакуменко О. О.	173
Причини семантичних змін дієслів з градаційним компонентом в англійській мові	
Бердіна О. О.	174
Класифікація онімів для сучасних німецьких публіцистичних текстів	
Білоус І. Л.	176
Футбольная терминология, обозначающая должности/позиции в футбольном клубе (на материале английского языка)	
Богданова В. С.	177
Релігійне виховання та військова освіта в концептуальному просторі англійців (на основі творів Девіда Лоджа)	
Боднар І. М.	179
Zur Verwendbarkeit des Partizips in der deutschen Nominalphrase	
Боштан А. В.	181
Відображення міфологічної картини світу в поетичних творах	
Братель О. М.	184
Symbolism of the novel «Tender is the night» by F. Scott Fitzgerald	
Бурцева І. І.	187
Why steeplechase park? Metaphoric representation of urban space in <i>Requiem for a Dream</i> , the film by Darren Aronofsky	
Вергуняк І. Д.	189
Засоби вираження мовленнєвого акту поради в англійських лицарських романах XII–XV ст.	
Гродський І. Я.	191
Le problème du statut linguistique des noms propres	
Dmytrasevych N. I.	193
Метафора как инструмент формирования лексических навыков студентов при обучении английскому языку (на примере метафорической объективации концепта beauty)	
Довганюк Э. В.	195
Метафорична репрезентація концептів <i>art</i> , <i>love</i> у романах Джуліана Барнса: поетико-когнітивний аналіз	
Дойчик О. Я.	197
О взаимодействии семантики компонентов фразовых глаголов ментального поля	
Егорова В. Г.	200

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОВЛЕННЕВОГО АКТУ ПОРАДИ В АНГЛІЙСЬКИХ ЛІЦАРСЬКИХ РОМАНАХ ХІІІ–ХV СТ.

ГРОДСЬКИЙ І. Я.

аспирант кафедри германської та
романської філології

Київського університету імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

Сучасні лінгвістичні студії демонструють підвищений інтерес до вивчення системно-функціональної природи мовлення та прагматичного аспекту висловлення. Детальне висвітлення сутності висловлень з іллокутивною силою поради, їх структурних, семантических і прагматических характеристик дає змогу вирішити широке коло сучасних мовознавчих проблем: встановлення місця аналізованого мовленнєвого акту (далі МА) в існуючих таксономіях, засобів модифікації (інтенсифікації чи релаксації) іллокутивної сили висловлення, типології комунікативних ситуацій, в яких функціонують досліджувані акти, культурологічних та соціальних факторів впливу на відбір мовцем конкретного мовного матеріалу [1, с. 4]. Серед МА, що виражають волевиявлення мовця, особливе місце посідає МА директив з прагмасемантичним відтінком поради. Він вирізняється тим, що передає суб'єктивне оцінення ставлення мовця (автора поради) до дійсності у формі спонукання співрозмовника до виконання дій, яка буде корисною для нього. Нині спостерігається брак докладних діахроїчних досліджень МА директив з прагмасемантичним відтінком поради, що зумовлює актуальності та новизну такої розвідки. Матеріалом для аналізу слугують приклади, дібрани із лицарських романів ХІІІ–ХV ст.

Конвенціонально закріплена структурна модель для передачі іллокутивної сили поради представлена у лицарських романах у такому вигляді: *Rede* «Порадити» (SG, I. XVI. 363, IV. V. 2111, HD, 116, 1660, 2874, BH, 398, 3487, Athelston, 178, 210, 539, GW, 2752, 3174, Gamelyn, V. 599, VI. 793); *Wolde ze worch bi my wytte* «Краще послухайте моєї поради» (SG, IV. V. 2096); *Kere þe* «Бережі себе» (SG, I. XVII. 372, BH, 2332, 2372, GW, 2021, 2311, Gamelyn, IV. 513); *Beo me wel trewe* «Будь справедливим до моєї поради» (KH, 397, 1254); *Ihc þe warne* «Я попереджаю тебе» (KH, 733, AA, 378, 2222, Gamelyn, 448); *And rider þu go al rist* «Якщо ти пойдеш вагайно» (KH, 743, BH, 1842, 2756); *Do as I schal rede þe* «Зроби так, як я тобі пораджу» (KH, 964, BH, 2296, 2340, 2922, AA, 355, 610, GW, 3190, Gamelyn, VI. 813); *Conseyl Y can give thee gode* «Я можу дати вам мудру пораду» (GW, 1724); *That is a good counsell* «Це добра порада» (Gamelyn, IV. 451); *Dred þe nouht* «Не бійся нічого» (HD, 661, GW, 1915); *Betere us* «Буде краще для нас» (HD, 696, 843, 850, 2096).

У прикладі (1) господар замку радить Гавейну залишитись ще на декілька днів, вессло провести час та не турбуватися. Воля барона під час надання поради вважається тією владою, яка дає змогу не тільки керувати собою, але спрямувати свою діяльність на сера Гавейна. У прикладі (2) Фікенхільд попереджає короля Алмера та радить йому бути обережним. Щоб досягнути бажаного перлокутивного ефекту Фікенхільд ставить перед собою завдання викликати у короля Алмера відповіді емоцій, почуття, бажання виконати рекомендовану дію. Напр.:

(1) *Pegrere chapayle upon grounde, greue yow no more; / Bot ze schal be in yowre bed, burne, at syn ese, / Quyle forth dayes, & ferk on þe first of þe zere, / & cum to fat merk at mydmorn, to make quat in spenne;* (SG, II. XXII. 1070-1074) – «Тепер Ви залишитеся неодмінно, / нехай Вас не турбують пошуки, спіть спокійно, / Можете залишатися аж до Нового Року, / До полуздя Ви будете там:»

(2) «*Aylmar, ihc pe warne, / Horn pe wile berne, / Ihc herde whar he sede, / And his swerd forf leide, / To bringe þe of lyue <...>*» (KH, 733-737) – «Алмер, я повинен попередити вас, / Хори знишчить вас. / Я чув, що він сказав, / І його меч готовий / Замахнутися на Ваше життя <...>»

Висловлюючи певну пораду, мовець переконаний, що виконання дії буде на користь та в інтересах адресата. Крім того, мовець значного мірою певен у своїй правоті, у корисності запропонованої дії і припускає, що, на місці виконання, він би сам виконав ту дію, про яку йдеться. Даючи пораду, мовець думав або певен, що адресат знаходитьться у ситуації вибору рішення відносно своєї майбутньої дії, має сумнів у її доцільності, або не знає способів вирішення проблеми, розв'язання якої, напевно, знає мовець. Проте, остаточне рішення про (не)

виконання поради адресат має прийняти сам. У прикладі (3) простежуються асиметричні статусні стосунки. Хоч соціальний статус слухача (Бевіса) вищий, ніж у радника (Боніфатія), неспроможність впоратися з проблемами змушує адресата звернутися за порадою. Боніфатій впевнений у своїх діях, дає пораду Бевісові не розлочинати іерівній бій проти короля Гарея. Бевіс знаходить у стані вибору, стосовно свого майбутнього та нареченої. Даючи пораду, Боніфатій припускає, що, на місці Бевіса, він би прислухався до цієї інформації, але вирішальне рішення має приймати головний герой. Напр.:

(3) «*Sir, yow is better do by my reed: / Ye shal be in the lasse dout, / For I know the contré al about; / I can bring yow in to a cave, / There a sheparde with a stave, / Theyghe men hadden his deth sworn, / He myght him kepe wel therform!*» (ВН, 2340-2346) – «Сер, було б краще для вас зробити так, як я раджу: / Ви будете перебувати в менший небезпеці, / Оскільки я знаю все навколо; / Я можу привести вас в печеру, / Щоб бути пастиром для отарі, / Навіть якщо люди поклилися у Вашій смерті, / Ви можете заховатися там назавжди.»

Припущення мовця про корисність (позитивність) пропонованої дії для адресата є диференційною ознакою поради – МА директивного типу, комунікативна мета якого – спонукати адресата до виконання конкретної дії в майбутньому. Для МА з прагмасемантичним відтіком поради пропозиційною умовою є майбутній дії чи стан, що рекомендується слухачеві чи третій особі; попередніми умовами є спроможність адресата реалізувати дію чи змінити наявний стан речей, умовою цирості – бажання мовця, щоб адресат виконав дію; суттєвою умовою – намагання адресанта спонукати адресата виконати майбутню корисну дію останнього дію чи змінити наявний стан. Радять переважно тоді, коли відчувають, що в адресата виникла в цьому потреба, навіть якщо він і не звертався з проханням про пораду [2, с. 24]. У прикладі (4) епископ, відчуваючи небезпеку, дає рекомендацію Бевісові як боротися проти імператора. Радичі, мовсьці вважає, що Бевіс прислухається до його поради. Пропонуючи епископ не переконує головного героя, він лише намагається вказати йому на один із можливих способів його поведінки. Специфіка аргументування полягає в тому, що спонукальний ефект досягається апеляцією до раціональної сфери адресата (Бевіса). Напр.:

(4) *Tharfore, kosit, be me red, / An hondred men ich yeve thee wighte, / Aghen th' emperor to fighte, / Stalworde men and fer, / And thow schelt wende te Saber: / Sai, ich grette him wel ilome! / Yif ye han nede, sendeth to me, / Ich wile yow helpe with al me might, / Aghen th' emperor to fight.* (ВН, 2922-2930) – «Отже, племіннику, роби, як я раджу, / Я дам тобі сто силних воїнів / Для боротьби проти імператора, / це віддані та лояльні чоловіки, / І ти пойдеш до Сейбера і скажеш, / що я широ його вітаю! / Якщо у тебе виникне необхідність, дай мені знати, / Я допоможу тобі з усіх сил / Для боротьби проти імператора.»

Рішенням адресатом (не)скористатися порадою значою мірою залежить від компетенції та авторитетності особи, яка дає пораду, пріоритетність якого повинна бути статусно або ситуативно зумовлена. Іноді мовцю треба додати певних зусилля, аби переконати адресата у корисності поради. Приклад (5) демонструє прагнення мовця (дружини імператора) застерегти слухача (імператора) від неминучих поганих подій. Основне прагматичне навантаження ситуації поради трансформується у мотиваційний аспект. Дружина вдається до раціонального та до перспективного підходу у вираженні своїх аргументів щодо виконання поради. Спонукальний характер поради виявляється в дихотомії волевиявлення і власне спонукання співрозмовника до дії. Напр.:

(5) *Ye scholle sende, for certains, / After your ost in to Almaine, / And whan your ost is come togadre, / Send to the King of Scotland, me fadre; / He wile come to thee an highe / With wondergreit chevaltrie, / That thow derst have no sore.* (ВН, 3315-3321) – «Напевно, тобі слід викликати, / свою армію з Німеччини, / і коли твое військо збереться разом, / Дай вісточку королю Шотландії, моєму батькові; / Він приде до тебе у поспіху / Із величкою та грізною кіннотою, / Так що тобі не потрібно бентгєжитися.»

Ураховуючи загальну пресупозицію комунікантів щодо можливості дотримання поради, мовсьці спонукає співрозмовника до дії, виконання якої, на думку першого, є корисним та доцільним для адресата. Висловлюючи певну пораду, мовсьці переконаний, що виконання дії буде на користь га в інтересах адресата. У прикладі (6) сер Емілоун, успадкувавши маєток своїх батьків, вирішив повернутися до рідної землі. Герцог відчий йому за хорошу службу та радить звертатися до допомогою у разі небезпеки. Радичі, герцог упевнений у зацікавленості Емілоуна у виконанні дії та вважає себе авторитетним, в праві оцінювати, робити висновки, дорікати, вказувати на несприятливі наслідки. Напр.:

(6) *Ac yif ever it befalle so / That thou art in wer and wo / And of min help hast nede, / Saveliche com or send thi sond, / And with al mi poñere of mi lond / Y schal wreke the of that*

dede. (Amis and Amisouc, 235-240) – «Але якщо так колись стається, / Що ти будеш на війні або в горі / І потрібна тобі буде моя допомога, / Просто прийди або дай мені знати, / І з усіма силами в моєму королівстві / Я помчуся за всі твої образи.»

Отже, межі між історичними зразами завжди розміті і найближчі кардинально залежать від політичної та економічної ситуації в країні. Хоча кодифіковане усне розмовне мовлення, наведене у лицарських романах XII-XV ст., лише імітує властивості реального розмовного мовлення, воно, без сумніву, дає вірогідний матеріал для вивчення. Оскільки матеріалом дослідження слугують давні писемні пам'ятки, робота з ними вимагає врахування того, що тексти мають по декількох версіях, дати створення яких не збігаються, а по деяку ця часова різниця нараховує десятиліття. Необхідно також пам'ятати, що при аналізі середньоанглійських лицарських романів має враховуватися традиції створення манускриптів і практика їх написання скрибами, які могли припускатися помилок, переписуючи тексти. Вивчення МА директив з pragmasemantичним відтінком поради є актуальним, оскільки тексти віддалених періодів містять мовні компоненти, специфічні для досліджуваної епохи, багато з яких вийшли з ужитку в наш час: наприклад, на рівні морфології це займенник *þe* «you» та його похідні, який вживався в виразах надання поради, на рівні лексики це маркер *redē* «advise». До того ж відбулися зміни у виразах *bettere + pronoun* «it's better, you'd better», *wolde* «would», *kere þe* «take care», *conseyl / counseill* «counsel», *Ihc þe warne* «I warn you». Еволюція МА директив з pragmasemantичним відтінком поради у лицарських романах розглядається як наслідок розвитку системи мови, соціуму та культури в їхній взаємодії та взаємозалежності.

Список літератури:

1. Бондарєва Н. О. Структурно-семантичні і комунікативно-прагматичні особливості висловлювань із концептом «порада»: Дис. ... канд. фіол. наук: 10. 02. 01. – К., 2005. – 203 с.
2. Гавриш М. Мовленнєвий акт порада: соціолінгвістичний аспект / М. Гавриш // Позділля. Філологічні студії : зб. наук. пр. – Хмельницький : ХмДЦНТЕІ, 2013. – Вип. 6, ч. 1. – С. 24-27.
3. Eckert K. Chaucer's reading list: Sir Thopas, Auchinleck, and Middle English romances in translation / Eckert K. – Las Vegas : University of Nevada, – 2011. – 622 p.
4. Morris R. Sir Gawain and the green knight: an alliterative romance-poem / Richard Morris. – London : Paternoster House, Charity-Cross Road. – 1864. – 147 p.

LE PROBLÈME DU STATUT LINGUISTIQUE DES NOMS PROPRES

DMYTRASEVYTCH N. I.

professeur de la chaire de la langue française
Université Nationale de Lviv Ivan Franko
Lviv, Ukraine

L'importance des noms propres (N.P.) se manifeste dans tous les domaines : dans la vie courante, où on ne parle que par rapport à des personnes désignées par des noms propres, dans la littérature où les noms jouent les rôles les plus divers. Dans une perspective où la langue se présente comme un système ou tout se tient, défini par des rapports intrinsèques entre les éléments constitutifs, le nom occupe une place qu'il est difficile d'établir dans le langage et dans la linguistique. Dans le langage son importance apparaît partout : quantitativement d'abord, puisqu'un dictionnaire des noms propres est aussi riche qu'un dictionnaire des noms communs. Avec la naissance de la linguistique historique et comparative se constitue une discipline au statut limitrophe, dans laquelle l'étude des noms propres va vivre d'une vie indépendante, l'onomastique. Il n'est pas possible de donner une définition simple et cohérente du N.P. Si l'on essaye de poser des critères définis qui permettent de délimiter sans ambiguïté le champ des N.P., on s'aperçoit que l'entreprise est impossible. Il n'existe pas de catégories linguistiques bien définies [4, p.7]. Aucun critère ne permet de séparer sans ambiguïté les N.P. des noms communs.

Le N.P. présente la possibilité de se construire aussi bien avec que sans déterminants, la délimitation des N.P. des noms communs a souvent posé des problèmes aux linguistes. Si bien